

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717200327
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5717200327.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcov v rade: 1/ P. Ž.Í. L., W. X. X, XXX XX, P., 2/ G. U. X., W. P. Y. W. XXX/XX, XXX XX, Q., 3/ U. M., W. X. X, XXX XX, P., 4/ P. M., W. X. X, XXX XX, P., 5/ Q. L., W. X. X, XXX XX, P., 6/ T. L., W. X. X, XXX XX, P., 7/ P. W. S., W. X. X, XXX XX, P., 8/ P. S., W. X. X, XXX XX, P., 9/ B. F.Č., W. X. X, XXX XX, P., 10/ P. D., W. X. X, XXX XX, P., 11/ X. D., W. X. X, XXX XX, P., 12/ G. F. P., W. X. X, XXX XX, P., 13/ O. P., W. X. X, XXX XX, P., 14/ P. F., W. X. X, XXX XX, P., 15/ B. I., W. XXX XX, O. XXX, 16/ U. O., W. X.H. X, XXX XX, P., 17/ N. O., W. X. X, XXX XX, P., 18/ Q. O., W. C. Š. XXXX/X, XXX XX, P., 19/ U. O., W. C. Š. XXXX/X, XXX XX, P., 20/ T. O., W. X. X, XXX XX, P., 21/ Q. O., W. X. X, XXX XX, P., 22/ H. N. C., W. X.H. X, XXX XX, P., 23/ H. I., W. X. X, XXX XX, P., 24/ U. M., W. X. X, XXX XX, P., 25/ U. M., W. X. X, XXX XX, P., 26/ P. M., W. P. XXX/XX, XXX XX, P., 27/ P. H., W. X. X, XXX XX, P., 28/ P. D., W. X. X, XXX XX, P., 29/ P. U. Ž., W. X. X, XXX XX, P., 30/ N. X., W. X. X, XXX XX, P., 31/ E. X., W. X. X, XXX XX, P., 32/ W. H., W. X. X, XXX XX, P., 33/ P.L. D. L., W. XXX XX, A. XXX, 34/ W. U., W. X. X, XXX XX, P., 35/ G. Y. J., W. X. X, XXX XX, P., 36/ H. D., W. X. X, XXX XX, P., 37/ U. D., W. X. X, XXX XX, P., 38/ P. G. C., F., W. F. XXXX/X, XXX XX, P., 39/ G. G. U., W. X.H. X, XXX XX, P., 40/ G. N. U., W. X. X, XXX XX, P., 41/ H. W., W. X. X, XXX XX, P., 42/ B. W., W. X. X, XXX XX, P., 43/ P. I., W. X. X, XXX XX, P., 44/ P. I., W. X. X, XXX XX, P., 45/ X. O., W. X. X, XXX XX, P., 46/ P. X., W. X. X, XXX XX, P., 47/ B. X., W. X. X, XXX XX, P., všetkých právne zastúpených: AK JUDr. Repáš a partneri, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 25, 036 01, Martin, IČO: 50 711 776, proti žalovanému: P. P., A. XX.X.XXXX, W. S. XXX, XXX XX, S., právne zastúpenému JUDr. Gabrielom Szabóm, advokátom so sídlom Kostolné námestie 32, 946 03, Kolárovo, IČO: 42 200 598, v konaní o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nadobudnutému vydržaním, takto

rozhodol:

I. Určuje sa, že na pozemku v kat. úz. P., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX ako KNC parc. č. 1392/31 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 698 m² vo vlastníctve žalovaného, žalobcovia v rade 1/ - 47/ vydržali vecné bremeno spočívajúce v práve prístupu k vodovodnej prípojke v prospech nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., zapísanej na LV č. XXXX ako KNC parc. č. 1392/22 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 742 m² a na nej postavenej stavby bytového domu - T. X. X - X, X. Č. XXXX.

II. Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou podanou dňa 7.7.2016 proti žalovanému domáhali určenia, že na pozemku nachádzajúcom sa v kat. úz. P., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX ako parc. reg. C KN č. 1392/1 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1211 m², nadobudli žalobcovia vydržaním právo zodpovedajúceho vecnému bremenu spočívajúceho v práve prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami, v práve parkovania, v práve užívania položených inžinierskych sietí v prospech nehnuteľnosti

nachádzajúcej sa v kat. úz. P., ktorá je zapísaná na LV č. XXXX ako parc. reg. C KN č. 1392/22 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 742 m² a na nej postavenej stavby bytového domu č.s. XXXX. Súčasne žiadali určiť, že na pozemku, ktorý sa nachádza v kat. úz. P. a je zapísaný na LV č. XXXX ako parc. reg. C KN č. 1392/31 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 698 m², ktorej vlastníkom je žalovaný, nadobudli žalobcovia vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu spočívajúce v práve prístupu k položeným inžinierskym sieťam a práve užívania položených inžinierskych sietí v prospech nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., ktorá je Okresnom úrade Martin zapísaná na LV č. XXXX ako parc. reg. C KN č. 1392/22 - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 742 m² a na nej postavenej stavby bytového domu č.s. XXXX. Žalovaného súčasne žiadali zaviazat' zdržať sa zásahov do výkonu práva žalobcov, ktoré zodpovedá vecným bremenám v rozsahu obmedzenia výkonu uzamykania brány, umiestňovania prekážok na nehnuteľnosti v mieste práva prechodu. Súčasne požadovali priznať náhradu trov konania.

2. Žalobcovia žalobu odôvodnili tou skutočnosťou, že žalobcovia sú niektorí od času postavenia bytovky užívateľmi bytov (žalobcovia 1, 3, 4, 5, 6, 12, 13, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 36, 37, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47), niektorí sú právnymi nástupcami pôvodných užívateľov a vlastníkov bytov (žalobcovia 2, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 26, 31, 32, 33, 34, 35, 38) a tieto byty žalobcovia a ich právni predchodcovia mali v užívaní a následne nadobudli do vlastníctva. Tieto práva mali pôvodne ako pracovníci Okresného stavebného podniku v Martine, ktorému patrili aj pozemky v okolí bytovky a tieto slúžili a boli projekčne určené na polozenie sietí nevyhnutných pre užívanie stavby a tiež na prechod pešo do bytov a na príjazd motorových vozidiel vlastníkov bytov a ich parkovanie. Bytový dom bol postavený na parc. č. 1390, 1392, 1394/2, 1396/1, 1391/1, 1388 a 1386/3, čo sú dnešné sporné parcely a stavebné povolenie bolo vydané Mestským národným výborom v Martine pod. č. 1776/76/Tč zo dňa 10.6.2016 v zmysle schválenej projektovej dokumentácie. Tá riešila podmienky užívania bytov a podmienky ich sprístupnenia, teda aj odstavné plochy, parkovacie plochy, osadenie oplotenia, obrubníkov, pripojenie na siete, vedenie týchto sietí a príjazdovú cestu k bytovému domu ako aj ku garážam. Následne bolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mestským národným výborom v Martine pod č. UPA 147/78 Tč zo dňa 24.1.1978, ktorým bolo povolené užívanie predmetného bytového domu. Je teda nesporné, že pri samotnom kolaudovaní bola skúmaná okolnosť udržania podmienok stanovených projektovou dokumentáciou a tiež okolnosť možného užívania bytov a samotnej budovy jej vlastníkmi. Bytový dom mal zabezpečené všetky potrebné média na riadené obývanie bytov a tiež prechod pešo a prejazd motorovými vozidlami. Mal teda prívod vody, plynu, vykurovania elektrickej energie cez pozemky, ktoré boli na tento účel určené a v čase kolaudácie patrili bývalému zamestnávateľovi jednotlivých užívateľov bytov a investorovi. Tento stav trval dlhodobo od postavenia stavby až do roku 2008. Žalobcovia takto stanoveným účelom pozemky dlhodobo, či už ako nájomcovia a následne vlastníci bytov, užívali v rozsahu potrebnom na užívanie bytov. Takýto stav účelového užívania pozemku trval od času odovzdania užívateľom a následne od času odpredania týchto bytov jednotlivým vlastníkom minimálne od roku 1993. Rok pred podaním žaloby na súd si žalovaný z titulu vlastníctva pozemkov začal nárokovať vlastnícke právo a začal žalobcov obmedzovať v ich prístupe pešo i motorovými vozidlami, ich parkovaní, užívaní prívodov jednotlivých sietí, čo viedlo žalobcov k podaniu návrhu na vydanie predbežného opatrenia, o ktorom rozhodoval Okresný súd Martin pod sp. zn. 7C/155/2016.

3. Žalobcovia boli teda dlhodobo dobromyseľní a vedomí toho, že pozemky sú stavebne i projektovo určené na užívanie predmetných bytov. Bez ich účelového určenia by bol zmarený základný účel stavebného konania bytového domu. Tomu napovedá skutočnosť vedenia prívodu vody, ktorý je riešený napojením na rozvod vody z ulice Stavbárskej, pričom sieť vody je vedená cez parc. č. 1392/31, ktorá patrí žalovanému a na tejto jemu patriacej parcele je osadená aj vodomerná šachta. Obdobne cez túto parcelu je vedený rozvod plynu súbežne s rozvodom vody, ktorým je zabezpečený prívod uvedeného média pre bytový dom. Cez parc. č. 1392/1 bol zabezpečovaný prístup k bytovému domu a v nej sú položené inžinierske siete a to rozvod elektrickej energie, rozvod kúrenia a kanalizačná sieť. Všetky tieto siete sú stavebnými objektmi nevyhnutnými k dosiahnutiu účelu bytového domu. Jednotlivé objekty, ako siete, šachty, cesty, sú zahrnuté do existujúcej projektovej dokumentácie stavby a preto tvoria súčasť stavby podľa schválenej projektovej dokumentácie, ktorej dodržanie bolo skúmané v rámci kolaudácie stavby. Aktivity žalovaného smerujúce k znemožneniu užívania bytov v bytovom dome viedli k akútnej potrebe zabezpečiť stabilitu vzťahov a k podaniu žaloby o vydržanie vecného bremena v rozsahu, ako je vecné bremeno vymedzené nižšie. Žalobcovia totiž konštatujú, že predmetné pozemky sú dlhodobo zaťažené uvedenými sieťami a dlhodobo sú užívané ako príjazd k bytovým jednotkám a preto uvedené právo vydržali. Vydržanie sa týka vecného bremena polozenia sietí, vody a plynu na parc. č. 1392/31,

ktorá je tiež zaťažená meracou šachtou na zabezpečenie prívodu vody a plynu a zabezpečenie odpisu stavu meracieho zariadenia. Vydržanie sa týka aj parc. č. 1392/1, ktorá bola vždy používaná na prechod a prejazd motorovými vozidlami na parkovanie a na polozenie kanalizačnej siete, siete elektrickej energie a siete parovod - kúrenia do času výstavby bytového domu doposiaľ. Vecné bremeno vzniklo na základe splnenia zákonných podmienok a platí pre všetkých vlastníkov bytov na ťarchu vlastníka pozemku, ktorý o stave polozenia sietí a parkovania vozidiel v čase kúpy vedel.

4. Žalobcovia vo svojej žalobe poukázali na ust. § 151o ods. 1 Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.) na ust. § 134 ods. 1 Obč. zákonníka a uviedli, že stav dobromyseľnosti žalobcov trval do roku 2015, kedy žalovaní začali vyvíjať aktivity k obmedzeniu žalobcov v dovtedy zaužívanom spôsobe užívania nehnuteľnosti s tým, že osadil dopravné značenie zákazu vjazdu motorových vozidiel na uvedený pozemok, uskutočnil osadenie brány, kovovej konštrukcie a koncom roku 2015 vybuďoval aj oporné múry pre osadenie brány smerujúce k znemožneniu prístupu žalobcov k svojim bytom. Žalovaný žiadal vytvoriť parkovacie miesta v zmysle žiadosti o určenie dopravného značenia odstavných stojísk na parc. č. 1392/1 pred bytovým domom žalobcov. Žiadal ich však vytvoriť pre iný svoj objekt, ktorý sa nachádza na ul. X., na ktorej má svoju nehnuteľnosť s ubytovacími kapacitami a nemá vyriešené parkovanie vozidiel. Vzhľadom k tomu, že zriadenie uvedených odstavných stojísk nespĺňa podmienky pre ich zrealizovanie a samotný prístup k nim je spojený s prístupom po komunikáciách KN parc. č. 1392/31 a 1392/33. Medzi stranami sporu dochádza k nedorozumeniam a postupom žalovaného sú žalobcovia obmedzovaní pri prechode pešo, prejazde motorovými vozidlami cez sporné pozemky žalovaného a tiež sú obmedzované príjazdy všetkých iných vozidiel či už záchranných, požiarnych, alebo iných zložiek. V budove sa nachádza 32 bytov, ktorých majiteľmi sú aj osoby vysokého veku a osoby zdravotne ťažko postihnuté. Je teda cieľom žalovaného znemožniť prístup autom k jednotlivým bytom u takých osôb, ktoré príjazd a parkovanie vždy považovali za ich právo, čo by bolo hlboko v rozpore so zákonom, ale aj dobrými mravmi. Za účelom pokusu o mimosúdne vyporiadanie vzniknutého problému žalovaný bol pozvaný právnym zástupcom žalobcov na jednanie, ku ktorému však nedošlo a žalovaný naďalej zasahuje do práv žalobcov vydržaných vecných bremien. Vydanie rozhodnutia súdu je dôvodné, nakoľko zlyhali všetky pokusy o mimosúdne vyriešenie veci a nie je predpoklad uzavretia dohody, čím vyvstáva naliehavý právny záujem vlastníkov bytov na zabezpečenie si ochrany svojho vlastníckeho práva k bytom a práva prístupu k nim ako i práva na polozenie sietí jednotlivých médií, ktoré sú potrebné pre riadne užívanie bytov.

5. K žalobe žalobcovia pripojili list Mestského úradu v Martine zo dňa 13.6.2016 adresovanému žalovanému v súvislosti so zhotovením odstavných stojísk, výpis LV č. XXXX pre kat. úz. P., kópiu katastrálnej mapy, stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie, ako aj územné rozhodnutie, ktoré sa týkali predmetného bytového domu, geometrický plán na zameranie pozemku a bytovky vyhotovený 12.10.1994 č. XXXXXXXXX-XXX/XX, ktorý bol úradne overený 3.10.1994 pod č. 1027/94, výpis LV č. XXXX a XXXX pre kat. úz. P., vyjadrenie SPP - distribúcia, a.s. z 28.12.2015, vyjadrenie Turčianskej vodárenskej spoločnosti, list Mestského úradu Martin adresovaný žalovanému zo dňa 7.5.2015, kópiu projektu, vyhradené parkovacie státi označené dopravnou značkou, výzvu právneho zástupcu žalobcov.

6. pripojili aj časť projektovej dokumentácie, ktorá sa týkala výstavby predmetného bytového domu (č.l. 54 - 70) a navrhli výsluchy svedkov a niektorých žalobcov.

7. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prvýkrát podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 17.3.2017, ktorým žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Predovšetkým poukázal na skutočnosť, že na nadobudnutie práva zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností. Žalobcovia však tvrdia, že len dobromyseľne užívajú práva zodpovedajúce vecným bremenám aj s ich právnymi predchodcami minimálne od roku 1993, avšak napriek tejto dobe si neboli schopní dať tieto práva zapísať do katastra nehnuteľností a deklarováť ich opodstatnenosť. Žalovaná strana tvrdí vznik práv zodpovedajúcich vecným bremenám namieta a naopak konštatuje, že žalovaný nadobudol sporné pozemky v roku 2008 dobromyseľne bez akýchkoľvek vecných bremien v prospech tretích osôb na listoch vlastníctva. Tieto pozemky v roku 2009 oplotil. Žalobcovia si vulgárnym spôsobom a vyhrážkami proti žalovanému vynucovali neoprávnený prejazd motorovými vozidlami a prechod po parcele žalovaného č. 1392/1. Žalobcovia v predmetnom bytovom dome od roku 1993 nadobudli do vlastníctva len byty a príslušný podiel na pozemku pod bytovým domom, parc. č. 1392/22 v kat. úz. P. a na pozemku parc. č. 1392/33. Nenadobudli žiadne práva, ktoré by zodpovedali vecným bremenám. Pri

uzatváraní kúpnych zmlúv im muselo byť zrejme, že nadobúdajú žiadne práva k sporným pozemkom, dnes vo vlastníctve žalovaného. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na projektovú dokumentáciu k výstavbe bytového domu, takúto projektovú dokumentáciu nikdy nepredložili a to ani pri návrhu predbežného opatrenia v konaní vecnom pod sp. zn. 7C/155/2016 na Okresnom súde Martin. Ďalej uviedol, že žalobcovia nie sú vlastníkami tých sietí, ktoré uviedli vo svojej žalobe a preto nedisponujú aktívnou vecnou legitimáciou pre podanie takejto žaloby vo vzťahu k žalovanému. Žalobcovia nepreukázali, že by užívali právo prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami cez spornú parc. č. 1392/1 dobromyseľne a oprávnene, keďže nemajú žiadnu zmluvu a dohodu tak, ako to požadujú ustanovenia Obč. zákonníka upravujúce vydržanie vecného bremena a teda nepreukázali, na základe akého titulu by mali vstúpiť do dobromyseľnej držby, alebo do dobromyseľného výkonu tohto práva. Žalovaný na parc. č. 1392/1 má riešené parkovanie pre bytový dom X. X a pre nadstavbu 13 bytových jednotiek na ul. X. X Y. X, súp. č. XXX a XXXX Q. P., ktoré sú riadne povolené stavebným povolením mesta Martin č.j. MSS-2109/2009-Ig, pričom v tomto stavebnom povolení je uvedené, že na pozemku parc. č. KN 1392/1 v kat. úz. P. na existujúce spevnenej ploche sú nájomnou zmluvou v prospech stavebníka určené odstavné miesta pre vozidlá. Tento dôkaz bol priložený ako príloha č. 1 k odvolaniu žalobcu proti vydanému predbežnému opatreniu v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/155/2016. Žalovaný je potom povinný poskytnúť odstavné miesta na tejto parcele v prospech nadstavby, ktorú realizoval C. P. - P., podnikateľ so sídlom v Martine a pričom žalobcovia žiadajú zaťažiť parc. č. 1392/1 a 1392/33 až v takom veľkom rozsahu, čo by znemožňovalo žalovanému poskytnúť parkovacie miesta pre nadstavbu bytového domu, čím sa môže zmariť prebiehajúca kolaudácia nadstavby z dôvodu nedostatku parkovacích miest a následne sa znemožní užívanie bytov vzniknutých nadstavbou a žalovaný a investor tejto nadstavby môžu utrpieť vážnu finančnú stratu spôsobenú nemožnosťou skolaudovania bytov a následnou nemožnosťou ich užívania a nemožnosťou platenia úveru, ktorý je čerpaný na nadstavbu. Táto škoda môže byť neprimeraného finančného rozsahu pre žalovaného vzhľadom na práva žalobcov v rade 1/ - 4/. Požadovaný návrh žalobcov hrubo zasahuje do vlastníckeho práva žalovaného. Žalobcovia sa nemusia ku vchodu do bytového domu dostať motorovým vozidlom, postačuje im aj peší prístup, alebo si môžu dať vybudovať vstup do bytového domu z parc. č. 1392/33, ktorá je v ich spoluvlastníctve. Ďalej sa zaoberal žalovaný úvahami, kde môžu žalobcovia zriadiť a vybudovať svoje odstavné plochy a aj tvrdenými skutočnosťami ohľadne označenia dopravného značenia zákazu vjazdu motorových vozidiel na parc. č. 1392/1 v roku 2015 s tým, že táto značka bola osadená už v roku 2011. Rozporoval tvrdenia žalobcov tiež v tom smere, že brána bola osadená v roku 2015, keďže tá tam bola osadená v roku 2010, s realizáciou dobudovania oplotenia parciel z južnej strany. Pokiaľ žalobcovia tvrdia, že v roku 1976 je parc. č. 1392/1 určená projektovo na užívanie ich bytov na prechod pešo a prejazd motorovými vozidlami, je otáznne, prečo túto skutočnosť nezlegalizovali a nesnažili sa zapísať do katastra nehnuteľností ako vecné bremeno. Právni predchodcovia niektorých žalobcov museli vedieť, že z verejnej komunikácie nemajú priamy prístup k svojim nehnuteľnostiam, bytom a vedeli o tom, že k ich bytom prechádzajú po cudzom pozemku, parc. č. 1392/1. Pokiaľ žalobcovia odôvodňovali spoju požiadavku na právo prechodu pešo a právo prejazdu motorovými vozidlami, odjakživa vykonávaným právom prechodu cez parc. č. 1392/1, poukázal žalovaný na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/22/2012 zo dňa 21.3.2013. K vydržaniu vecného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nestačí iba faktický výkon tohto práva, ale oprávnený držiteľ musí vykonávať toto právo pre seba a v dobrej viere, že k veci mu právo prináleží. Dobrá viera ale nemôže byť založená na subjektívnych okolnostiach, ale musí existovať aj nejaký právny dôvod a to taký, z ktorého istý subjekt so zreteľom na všetky okolnosti môže objektívne vyvodzovať a byť v dobrej viere, že na jednej strane mu patrí právo k cudzej veci spôsobilé byť obsahom vecného bremena a že na druhej strane je niekto povinný strpieť výkon tohto práva. Na úspech žaloby vo veci vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu totiž nestačí len preukázať, že niekto chodí po ustanovenej vydržačnej dobe cez cudzí pozemok. Skutočnosť, že sa niekto správa spôsobom, ktorý napĺňa možný obsah práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, ešte neznamená, že je držiteľom vecného práva. Nestačí iba subjektívne presvedčenie o jeho práve. Žalobcovia v rade 1/ - 47/, resp. ich právni predchodiaci, užívali 32 bytových jednotiek od roku 1976 do roku 1993 ako nájomcovia bytov, ktoré boli do roku 1990 vo vlastníctve socialistickej organizácie Okresný stavebný podnik v Martine a podľa dovtedy platnej právnej úpravy vecné bremeno voči vlastníctvu, ktoré má socialistická organizácia, nemožno vydržať. Žalobcovia si odkúpili byty okolo roku 1993, no od tejto doby taktiež užívali parc. č. 1392/1 ako nedobromyseľní držiteľia podľa ich subjektívneho pocitu, nie ako oprávnení z vecného bremena, nakoľko so žiadnym z vlastníkov parc. č. 1392/1 od roku 1993 až doteraz nemali uzatvorenú žiadnu dohodu, ktorá by ich oprávňovala na prechod pešo a prejazd motorovými vozidlami. Žalobcovia nesplnili podmienky pre vydržanie, preto je ich žaloba nedôvodná a žalovaný ju žiadal zamietnuť.

8. Žalobcovia reagovali podaním došlým na súd 28.4.2017 na vyjadrenie žalovaného k žalobe a reagovali konštatovaním, že v prípade vydržania vecného bremena dochádza k nadobudnutiu práva zo zákona bez vôle hociktovej strany a nie je potrebné žiadne iné rozhodnutie, ani rozhodnutie súdu, aby sa toto právo etablovalo. Na vznik vecného bremena vydržaním nie je potrebný žiadny právny úkon. Tento stav však žalovaný ako nový vlastník, nerešpektoval, robil vznik tohto práva neopodstatneným a bolo nevyhnutné pre právnu istotu žalobcov domáhať sa na súde konštatovania práva určovacou žalobou. Žalobcovia tvrdia, že uvedené právo vykonávali pre seba a sú dobromyseľní a ich dobromyseľnosť vyplýva zo vzájomného dojednaní žalobcov s pôvodným majiteľom pozemkov, to znamená s predchádzajúcim vlastníkom, ktorý realizoval uvedenú stavbu v zmysle vydaného stavebného povolenia a vydaného kolaudačného rozhodnutia v prospech svojich zamestnancov. Stav dohody pôvodného majiteľa bol dodržiavaný počas celej doby užívania predmetných bytov žalobcami a dohody ich nadobudnutia až do predaja žalovanému. Predchádzajúci vlastníci nikdy žiadnym spôsobom nezasahovali do dohodnutého rozsahu a využívania práva vyplývajúceho z vecných bremien a tieto vždy akceptovali a to aj potom, čo predmetné byty boli odpredané žalobcom v rade 1/ až 47/ až do času odpredaja nehnuteľností žalovanému. Teda nevznikla žiadna pochybnosť o takto uzatvorenej dohode o vecných bremenách a ak by vznikla, tak v zmysle ust. § 130 Obč. zákonníka sa pri pochybnostiach predpokladá, že držba je oprávnená. Žalobcovia sa preto dôvodne domnievali zriadenia týchto vecných bremien a vlastníci k tomuto právu sa nijako nebránili. Dobromyseľnosť žalobcov vyplývala z okolností daného prípadu a tiež vyplývala z bežnej opatrnosti, ktorú bolo dôvodné predpokladať zo strany žalobcov pri užívaní predmetných bytov. Pôvodný vlastník nikdy nedal žiadny náznak toho, že by vecné bremeno práva prechodu pešo, prejazdu motorovým vozidlom, práva užívania položených sietí dohodnuté pôvodným majiteľom nehnuteľností mal záujem napádať, alebo že by ho napadol a tento stav trval až do zmeny vlastníctva na žalovaného. Keď žalovaný v roku 2008 zakupoval predmetné nehnuteľnosti, tieto zakupoval tak, ako stoja a ležia s tým, že v čase pred kúpou zo zákona vznikli na základe právneho titulu uzatvorenej dohody s pôvodným vlastníkom nehnuteľností vecné bremená a nič na tejto skutočnosti nemení fakt, že neboli zapísané v katastri nehnuteľností. Je nepochybné, že v čase zakupovania pozemku žalovaným uvedená stavba a s ňou súvisiace stavebné objekty, kanalizácia, prívod vody, cesta, parkovisko, rozvod kúrenia, boli realizované účelovo ako stavebné objekty nevyhnutne potrebné pred dosiahnutím charakteru stavby ako obytného domu. Ak tieto nehnuteľnosti žalovaný zakupoval, musel si byť vedomý toho, že takéto obmedzenie a vyhotovenie stavebných objektov predchádzajúci vlastník odsúhlasil a teda je povinný aj on daný stav rešpektovať. Nie je podmienkou vzniku vecného bremena zo zákona jeho zápis do katastra. Je nepochybné, že stavebné objekty a budova v stavebnom povolení a kolaudačnom rozhodnutí neodmysliteľne patria k sebe, tvoria jeden funkčný celok umožňujúci dosiahnutie účelu užívania stavby, za ktorý bola stavba realizovaná a to bez ohľadu na zmenu vlastníctva v budúcnosti, ak nastal zákonný stav vzniku vecného bremena. Ak sa žalobcovia odvolávajú na projektovú dokumentáciu stavby, vzhľadom na skutočnosť, že sa túto žalobcom nepodarilo z dôvodu prechodu Okresného stavebného podniku v Martine do súkromných rúk podnikateľa zabezpečiť, stále vyvíjajú úsilie o jej zabezpečenie prostredníctvom Štátneho archívu. Tam, kde žalovaný konštatuje, že ak sú na pozemkoch KN parc. č. 1392/1 a KN parc. č. 1392/31 umiestnené prívody vody, plynu, elektrickej energie a kanalizácia a že tieto siete nepatria žalobcom a preto nemôže byť daná aktívna legitímácia žalobcov v rade 1/ - 47/, žalobcovia uvádzajú, že prívod vody, elektrickej energie, plynu, sa nenachádza na pozemku zastavanom stavbou, ale na pozemku žalovaného, kde sú umiestnené aj meracie zariadenia, pričom prípojka patrí dodávateľovi služby, alebo energie iba do miesta meracieho bodu, čo je evidentne na pozemku žalovaného. Preto sa žalobcovia domáhajú práva na užívanie prípojok a to tých, ktoré sú odbočkami od hlavného vedenia a sú v ich vlastníctve a sú nevyhnutne potrebné pre dosiahnutie účelu bývanie v bytovom dome. Preto vecná legitímácia žalobcov v tomto smere je daná. Žalobcovia poukazujú na to, že vedenie spoločnosti Stavmart, a.s. v zastúpení G.. U. F., G.. G. N., G.. U. Q. Y. U. X., ktorí boli štatutárni zástupcovia v tejto obchodnej spoločnosti, ktorá sprivatizovala pôvodný Okresný stavebný bytový podnik a práve tieto osoby uzavreli dohody o spomínaných vecných bremenách. Tieto dohody rešpektovali a týmito dohodami bolo zabezpečené nerušené a dlhotrvajúce užívanie uvedenej 32-bytovej jednotky spolu s ostatnými stavebnými objektmi uvedenými v projektovej dokumentácii až do času vzniku vecného bremena. Ak žalovaný konštatuje, že uvedené parkovacie priestory potrebuje pre účely novovybudovanej stavebnej jednotky X., tak týmto dokumentuje skutočnosť, že obdobne, ako v čase vydania stavebného povolenia na obytný dom žalobcov, bolo nevyhnutné zabezpečiť parkovanie, čo bolo predpokladom kolaudácie bytového domu. K tomuto podaniu žalobcovia pripojil snímku z pozemkovej mapy vyhotovenú v roku 1974, časť projektovej dokumentácie nazvanej „súhrnné riešenie stavby“, technickú správu z projektovej dokumentácie a situačné výkresy z projektovej dokumentácie.

9. Žalovaný sa vyjadril duplikou podanou prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktoré došlo na súd 1.6.2017. Žalovaný poukázal na ust. § 134 ods. 1 Obč. zákonníka a uviedol, že základnou požiadavkou vydržania je dobromyseľnosť, ktorá žalobcovi jednoznačne chýba. Žalobcovia od roku 2008, kedy žalovaný nadobudol sporné parcely, žalovanému nepredložili žiadne dohodu o vecných bremenách s predchádzajúcimi vlastníkmi s vedením spoločnosti Stavmart, a.s., ktorá by ho oprávňovala užívať akékoľvek oprávnenia na ťarchu sporných pozemkov a nemali a nemajú žiadne dobromyseľné oprávnenie evidované v listoch vlastníctva. Tento argument uviedli žalobcovia prvýkrát až vo svojom aprílovom vyjadrení v roku 2017. Navyše spoločnosť Stavmart, a.s., ani nebola stavebníkom bytového domu žalobcov. Ak si žalobcovia v rade 1/ - 47/ od tejto spoločnosti byty v minulosti kupovali, tak mala byť ich prvoradá povinnosť a základná starostlivosť o ich majetok, aby si už v tej dobe zakúpili byty aj prípadným vecným bremenom na ťarchu sporných pozemkov a nie bez tohto vecného bremena, hlavne, keď žalobcovia v tomto vyjadrení uviedli, že mali dohody s predchádzajúcim vlastníkom užívaných pozemkov. Je predsa nelogické, aby 32 vlastníkov bytov zanedbalo svoju zákonnú povinnosť a pri kúpe bytu nežiadali zapísať do katastra nehnuteľností aj prípadné vecné bremená na ťarchu okolitých parcel, ak sa domnievali, že týmito oprávneniami dobromyseľne disponujú. Vydané kolaudačné povolenie a stavebné povolenie je len povolením na stavbu 32 bytových jednotiek a žiadne ďalšie stavebné úpravy nemožno z uvedených povolení vyčítať a domýšľať si ich. Vo svojich kúpnych zmluvách žalobcovia nikdy nekupovali akékoľvek oprávnenia a už vôbec nie vecné bremeno na ťarchu sporných pozemkov a preto žalovaná strana namieta dobromyseľnosť žalobcov. Žalobcom muselo byť pri uzatváraní kúpnej zmluvy ohľadne bytov zrejmé, že žiadne vecné bremená k pozemkom nenadobúdajú a že ak cez parcelu prechádzajú, tak bez súhlasu vlastníka žalovaného. V tejto súvislosti žalovaný citoval z rozsudku Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/22/2012 zo dňa 21.3.2013. Ďalej tvrdil, že žalobcovia museli vedieť, že prechádzajú po cudzom pozemku k ich bytom neoprávnené a bez súhlasu vlastníka a že nemohli toto vecné bremeno vydržať, nakoľko zákon predpokladá jednoznačné dobromyseľné vydržanie. Navyše žalobcovia už v roku 2008, keď žalovaný kúpil parc. KN č. 1392/1, boli zo strany žalovaného informovaní, že si neželá, aby prechádzali ich súkromnými motorovými vozidlami po tomto pozemku. Keď žalovaný v roku 2008 kupoval sporný pozemok, žiadne dopravné značenie určujúce parkovanie motorových vozidiel na KN parc. č. 1392/1 nevidel a nevidel ani povrchové označenie, že pod povrchom tejto parcely sú ťahané siete aj pre bytový dom žalobcov. Videl len, že 13 metrov od bytového domu je odstavná plocha patriaca mestu Martin, kde môžu parkovať motorové vozidlá a nikde nie je uvedené, že motorové vozidlá žalobcov musia byť odstavené priamo pred vchodom do bytového domu. Navyše žalobcovia majú dostatočne veľký priestor za bytovým domom na parc. KN č. 1392/33, kde môžu pohodlne odstavovať ich motorové vozidlá tak, aby vôbec nemuseli vchádzať ich súkromnými motorovými vozidlami na parcelu žalovaného. Žalobcovia sa týmto návrhom domáhajú len zabezpečenia neprímeranej pohodlnosti vzhľadom na vlastníctvo žalovaného.

10. Žalovaný ďalej vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobcom patria siete od päty domu a od meracích zariadení v bytovom dome a od elektromera bytov od plynomera, ktorý je umiestnený na fasáde bytového domu zo severnej strany pozemku žalobcu. Siete, ktoré sú vedené po povrchu parcely, nedodávajú energie výlučne len do domu žalobcov, ale aj do okolitých objektov, napr. rozvod tepla Martinskou teplárenskou a.s., je dodávané teplo pre bytový dom žalobcov, ale aj pre ďalší bytový dom z južnej strany pre učňovskú školu, pre 48-bytovú jednotu na ul. X. X, teda žalobcovia nie sú vlastníci týchto rozvodov a nie sú v tejto veci aktívne legitimovaní na podanie žaloby s takýmto obsahom. Žalobcovia sa nemohli ani len domnievať, že akékoľvek právo zodpovedajúce vecnému bremenu na týchto pozemkoch užívajú oprávnené a dobromyseľne, nakoľko vlastník parc. č. 1392/1 túto parcelu riadne oplotil a umiestnil pred niekoľkými rokmi na začiatku tejto parcely dopravné značenie „zákaz vjazdu motorových vozidiel“ s dodatkovou tabuľou okrem motorových vozidiel, ktoré majú povolenie vlastníka pozemku. Táto dopravná značka jednoznačne preukazovala vôľu žalovaného voči tretím osobám, že si nepraje, aby na túto parcelu vchádzali motorové vozidlá bez jeho povolenia. Ďalej žalovaný umiestnil na oplotenie pozemku parc. č. 1392/1 tabuľky s označením „súkromný pozemok“, takže žalobcovia nemohli dobromyseľne vchádzať motorovým vozidlom do takéhoto označeného priestoru. V priebehu 10 rokov, čo parc. č. 1392/1 a parc. č. 1392/31 žalovaný vlastní, niekoľkokrát došlo k slovným urážkam žalobcov na adresu žalovaného v súvislosti so vzniknutým problémom. Žalovaný navyše žiadal, aby žalobcovia doložili kompletnú originálnu projektovú dokumentáciu bytového domu žalobcov, nakoľko z neúplných fotokópií niečoho, čo by len mohlo byť projektovou dokumentáciou, nie je možné riadne sa k takémuto dôkazu žalobcov vyjadriť. Žalovaný tvrdil, že ak by súd konštatoval práva zodpovedajúce vecným bremenám v prospech žalobcov, tak by žalovaného obmedzil na výmerách sporných pozemkov, čím by

znehodnotil vlastníctvo žalovaného a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky hrubo porušil vlastnícke právo žalovaného. K tomuto vyjadreniu žalovaný pripojilo fotografiu dopravnej značky „zákaz vjazdu motorových vozidiel“ a na kópii katastrálnej mapy znázornenie možností, kde môžu žalobcovia parkovať.

11. Po vykonanom dokazovaní súd dňa 25.5.2018 vyhlásil rozsudok, ktorým určil, že na pozemku v kat. úz. P., ktorý je na LV č. XXXX zapísaný ako KNC parc. č. 1392/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.211 m² vo vlastníctve žalovaného, žalobcovia v rade 1/ - 47/ vydržali vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu peši a prejazdu motorovým vozidlom v prospech nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., ktorá je zapísaná na LV č. XXXX ako KNC parc. č. 1392/22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 742 m² a v prospech na nej postavenej stavby bytového domu - T. X. X - X, X.. Č. XXXX. Súčasne v poradí 2. výroku rozsudku súd určil, že na pozemku v kat. úz. P., ktorý je zapísaný na LV č. XXXX ako KNC parc. č. 1392/31 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 698 m² vo vlastníctve žalovaného, žalobcovia v rade 1/ - 47/ vydržali vecné bremeno spočívajúce v práve prístupu ku vodovodnej a plynovej prípojke v prospech nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., zapísanej na LV č. XXXX ako KNC parc. č. 1392/22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 742 m² a na nej postavenej stavby bytového domu - T. X. X - X, X.. Č. XXXX. Vo zvyšku uplatneného nároku potom súd žalobu zamietol a o trovách rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

12. Proti predmetnému rozsudku podala odvolanie tak strana žalujúca, ako aj strana žalovaná. Krajský súd v Žiline ako súd druhej inštancie svojím rozsudkom sp. zn. 10Co/295/2018 zo dňa 30.10.2019 potvrdil rozsudok okresného súdu v časti výroku I., teda v časti, kde súd konštatoval vydržanie vecného bremena v prospech žalobcov spočívajúceho v práve prechodu peši a prejazdu motorovým vozidlom, v časti výroku, ktorým žaloba bola zamietnutá tak, kde sa žalobcovia domáhali určenia nadobudnutia vydržaním práva zodpovedajúceho vecnému bremenu spočívajúcemu v práve parkovania na pozemku parc. č. 1392/1 v kat. úz. P. v prospech nehnuteľnosti, parc. č. 1392/22 a na nej postavenej stavby bytového domu č. súp. XXXX v kat. úz. P. a v časti, kde sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa zásahov do ich práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v rozsahu obmedzenia jeho výkonu uzamykaním brány, umiestňovaním prekážok na nehnuteľnosti v mieste práva prechodu. Súd druhej inštancie však rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o určení, že na pozemku parc. č. 1392/31 v kat. úz. P. vo vlastníctve žalovaného žalobcovia vydržali vecné bremeno spočívajúce v práve prístupu k vodovodnej a plynovej prípojke v prospech nehnuteľnosti - parc. č. 1392/22 a na nej postavenej stavby bytového domu č. súp. XXXX v kat. úz. P. a vo výroku o náhrade trov konania. V týchto častiach vec vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

13. Konštatovanie okresného súdu o vydržaní práva prístupu žalobcov k vodovodnej a plynovej prípojke krajský súd považoval za aktuálneho stavu veci za predčasné. V danej spojitosti bolo nevyhnutné zohľadniť aj príslušnú špeciálnu právnu úpravu - zákon č. 251/2012 Z.z. o energetike a zákon č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách - a v zmysle hypotéz dotknutých zákonných ustanovení posúdiť dôvodnosť uplatnených nárokov.

14. Zákon o energetike v aktuálnych ustanoveniach o technických zariadeniach pojem plynová prípojka nevymedzuje (obdobne tak už predchádzajúci právny predpis - Zákon č. 656/2004 Z.z.). Zákon o energetike definuje v § 72 ods. 2 odberné plynové zariadenie, ktoré začína za hlavným uzáverom plynu a končí plynovými spotrebičmi odberateľa. Za relevantné odberné plynové zariadenie/plynovú prípojku tak nie je možné označiť „pripojovací plynovod od hlavného plynovodného potrubia“, ako konštatoval okresný súd. Odberné plynové zariadenie sa pritom môže sa nachádzať aj na hranici objektu odberateľa plynu, čomu v súdnej veci nasvedčuje snímka č. 5 (č.l. 144) oboznamovaná na pojednávaní 11.10.2017 (č.l. 151). Dotknutá snímka však nie je dostatočne preukazná a súvisiaca poznámka žalovaného ostala nielen bez reakcie protistrany, ale (najmä) bez ustalujúceho skutkového konštatovania okresného súdu.

15. Vodovodná prípojka je definovaná v § 4 ods. 1 Zákona č. 442/2002 Z.z.. Z potvrdenia Turčianskej vodárenskej spoločnosti, a.s., je zrejme len umiestnenie vodomera, nie však trasovanie vodovodnej prípojky. Zároveň neboli dostatočne jednoznačné vyjadrenia sporových strán k samotnému bezprostrednému obsahu práva, ktoré má byť predmetom nadobudnutia vydržaním (opäť aj z pohľadu práv a povinností jednotlivých zainteresovaných subjektov v zmysle zákona o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách). Uvedené bolo do značnej miery spôsobené tým, že prioritná pozornosť oboch sporiacich sa strán smerovala k argumentácii ohľadne práva prechodu, či prejazdu a práva parkovania.

16. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude posúdiť dotknutú časť nároku (právo prístupu ku vodovodnej prípojke a „plynovej prípojke“), ktorá jediná zostala predmetom meritórneho rozhodovania, prostredníctvom vyššie označených špeciálnych právnych úprav. Pokiaľ k tomu bude potrebné doplniť skutkové zistenia, je prioritne povinnosťou strán produkovať súvisiace skutkové tvrdenia. Ako závislý výrok (aj) od zrušeného výroku bol zrušený i výrok napadnutého rozsudku o nároku na náhradu trov konania. V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd tiež o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

17. Okresný súd Martin viazaný rozhodnutím súdu druhej inštancie doplnil dokazovanie v smere, ktoré strany sporu navrhli ešte vykonať v súvislosti so zrušujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline a pri svojom novom rozhodovaní prihliadal aj na predtým vykonané dokazovanie.

18. Podaním zo dňa 2.3.2020, na súd došlým 4.3.2020 žalovaná strana navrhla doplniť dokazovanie vyžiadanim vyjadrenia, či na parc. reg. C č. 1392/31 v kat. úz. P. je meracie zariadenie odberu energií, plynu, či vody výlučne pre bytový dom žalobcov 1/ - 47/ a ak sa meracie zariadenia týchto prípojok nachádzajú na predmetnej parcele, zistiť, kde sa presne nachádzajú. Súčasne týmto podaním žalovaná strana navrhla, aby pre prípad, že sa na parcele žalovaného reg. C s parc. č. 1392/31 v kat. úz. P. nachádzajú meracie zariadenia plynovej, alebo vodovodnej prípojky výlučne pre bytový dom žalobcov, žiada, aby prvostupňový súd rozhodol, že v ročnej lehote žalovaný na vlastné náklady toto meracie zariadenie premiestni na parcelu žalobcov č. KNC 1392/33 v kat. úz. P. a zabezpečí na vlastné náklady potrebné inžinierske povolenia na preloženie týchto meracích zariadení. Takéto oprávnenie pre žalovaného žalovaný odôvodňoval tým, že mu bola spôsobená značná škoda rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/295/2018, kde mu bolo určené strieť na parc. č. 1392/1 v kat. úz. P. právo prechodu a prejazdu v celej výmere parcely a preto žalovaný žiada, aby prvostupňový súd vykonal také úkony, ktoré mu neznehodnotia ďalšiu parcelu a to konkrétne KNC parc. č. 1392/31.

19. Súd posúdil toto podanie v časti, kde malo ísť o oprávnenie žalovaného premiestniť prípadné meracie zariadenia z predmetného pozemku ako vzájomný návrh žalovaného. Keďže však toto podanie nemalo všetky náležitosti vzájomnej žaloby a dokazovanie o prípadnom nároku ním uplatnenom presahovalo potreby doterajšieho konania, súd na pojednávaní dňa 18.6.2020 konanie o tomto nároku žalovaného, ktorý bol uplatnený podaním zo dňa 2.3.2020, vylúčil na samostatné prejednanie a rozhodnutie.

20. Na výzvu súdu boli zhromaždené dôkazy vyžadované žalovanou stranou a SPP - Distribúcia, a.s., so sídlom v Bratislave odpovedala na dožiadanie súdu listom z 13.3.2020, súčasťou ktorého bol aj náskres sietí plynovodu a plynových prípojok v oblasti, kde sa nachádza bytový dom žalobcov. SPP - Distribúcia, a.s. súdu listom z 13.3.2020 oznámila, že na pozemku parc. č. KNC 1392/31 v kat. úz. P. sa nachádzajú distribučné zariadenia v majetku a správe tejto spoločnosti a to NTL plynovod, ID 200720 oceľ, DN 80, PN2,1kPa, rok výstavby 1975, z ktorého je vedená NTL plynová prípojka dĺžky 17,46 metra, ID 1252854, oceľ, DN 50, PN2,1kPa, rok výstavby 1975. Prípojka je ukončená hlavným uzáverom plynu (HUP), ktorý je osadený na fasáde bytového domu. Zariadenie za týmto HUP je už v majetku a správe vlastníka bytového domu. SPP - Distribúcia, a.s., súčasne poukázala na skutočnosť, že vzhľadom na obdobie výstavby plynárenských zariadení spravujú sa plynárenské zariadenia režimom vyplývajúcim z právnych predpisov platných v čase povolenia jeho výstavby. V danom období bol v platnosti Zákon č. 67/1960 Zb. o výrobe, rozvoje a využití vyhrievacích plynov - tzv. plynárenský zákon.

21. Podľa ust. § 22 ods. 1 písm. a/ tohto zákona prislúchalo plynárenským podnikom oprávnenie zriaďovať a prevádzkať na cudzích pozemkoch v rozsahu vyplývajúcom z rozhodnutia o prípustnosti stavby, plynovodné siete.

22. Z tohto oznámenia pre súd, ale aj pre žalujúcu stranu bola podstatná informácia, že plynovodná prípojka až po jej ukončenie hlavným uzáverom plynu (HUP), ktorý sa nachádza na fasáde bytového domu, je v majetku a správe SPP - Distribúcia, a.s. ...

23. Turčianska vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom v Martine odpovedala na výzvu súdu listom z 18.3.2020, v ktorom uviedla, že ako prevádzkovateľ verejného vodovodu a verejnej kanalizácie podľa Zákona č. 442/2002 Z.z. oznamuje súdu, že v záujmovej lokalite sa nachádzajú inžinierske siete v správe ich spoločnosti, pričom v prílohe tohto listu pripojila podklad z GIS záujmovej lokality - orientačný zákres trasy inžinierskych sietí na neaktualizovanom mapovom podklade jedenkrát A4. V priloženom podklade

z GIS s orientačným zákresom nie sú znázornené všetky prípojky vody a kanalizácie. Zakresená trasa prípojok je informatívna pre potreby ich spoločnosti. Prípojky vody a kanalizácie nie sú v správe spoločnosti Turvod. Vlastníkom vodovodnej prípojky, alebo vlastníkom kanalizačnej prípojky je osoba, ktorá zriadila prípojku na svoje náklady. Ak je vlastníkom nehnuteľnosti vlastníkom vodovodnej prípojky, alebo kanalizačnej prípojky, prechádza pri zmene vlastníctva nehnuteľnosti vlastníctvo vodovodnej, alebo kanalizačnej prípojky na nového vlastníka nehnuteľnosti. Vytýčenie presnej polohy prípojok na verejný vodovod a verejnú kanalizáciu v správe Turvodu je nutné vykonať v spolupráci s ich vlastníkmi.

24. Podľa orientačného zákresu trasy vodovodnej prípojky, ktorý bol súčasťou spisu bolo zrejmé, že z verejného vodovodu, ktorý je vyznačený zelenou farbou na prístupovej komunikácii, je vedený verejný vodovod ďalej cez parc. č. 1392/31 vo vlastníctve žalovaného, pričom na tejto parcele je umiestnená vodovodná šachta a následne je ďalej vedená vodovodná prípojka z parc. č. 1392/31 od vodomernej šachty cez KNC parc. č. 1392/33 do bytového domu žalobcov (viď zákres trasy inžinierskych sietí na č.l. 410).

25. Potom, čo súd oboznámil s odpoveďou vyššie uvádzaných dvoch obchodných spoločností procesné strany, žalujúca strana podaním z 30.3.2020 upravila petitiu žaloby tak, že žiadala určiť, že žalobcovia na KNC parc. č. 1392/31 nadobudli vydržaním právo zodpovedajúce vecnému bremenu spočívajúcemu v práve prístupu k položenej prípojke vody a kanalizácie ako i k zriadenej vodomernej šachte a v práve užívania, údržby položenej siete, vody a kanalizácie v prospech nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v kat. úz. P., ktorá je zapísaná na LV č. XXXX ako parc. reg. C č. 1392/22 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 742 m² a na nej postavenej stavby bytového domu č. súp. XXXX. Potom však, čo žalujúca strana prostredníctvom právneho zástupcu nahliadala na pojednávaní do zákresu vodovodných a kanalizačných prípojok, podľa ktorého bolo zistené, že cez dotknutú parcelu žalovaného nie je vedená kanalizačná prípojka, tak prostredníctvom prednesu svojho právneho zástupcu ustúpila od žaloby o určenie vydržania vecného bremena spočívajúceho v prístupe k položenej prípojke kanalizácie a žiadala určiť len vydržanie práva prístupu k vodovodnej prípojke. Súd túto procesnú situáciu riešil tým, že nepripustil zmenu žaloby urobenú podaním právneho zástupcu žalobcov z 30.3.2020, v ktorej žalujúca strana pôvodne žiadala určiť aj vydržanie vecného bremena spočívajúceho v prístupe k položenej prípojke kanalizácie a keďže právny zástupca žalobcov podaním z 30.3.2020 obmedzil žalobný nárok tak, že nežiada rozhodnúť o vecnom bremene týkajúcom sa plynovej prípojky, čím došlo k späťvzatiu pôvodnej žaloby v tejto časti, súd vo vyhlásenom rozsudku v zmysle ust. § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil konanie v tej časti, kde žalujúca strana pôvodne uplatňovala vydržanie vecného bremena spočívajúceho v práve prístupu k plynovej prípojke, údajne vedenej cez dotknutú parcelu žalovaného KN č. 1392/31 v kat. úz. P..

26. Predmetom ďalšieho konania Okresného súdu Martina a predmetom rozhodovania súdu bolo teda len to, či žalobcovia vydržali právo prístupu k vodovodnej prípojke, ktorá sa nachádza na dotknutom pozemku žalovaného.

27. Žalovaná strana na pojednávaní nemala námietky k obmedzeniu nároku žalobcu, naďalej však nesúhlasila s tým, že by 47 vlastníkov bytov v bytovom dome vydržalo právo vecného bremena spočívajúce v práve prístupu k spomínanej vodovodnej šachte a prípojke a túto skutočnosť sa snažila dokázať predloženými listami predsedov Spoločenstva vlastníkov bytov z 12.3.2009 a 22.1.2019, z ktorých nevyplýva, že by sa snažili dostať k spomínanej vodovodnej šachte, resp. od nej idúcej vodovodnej prípojke. Navyše považovala zriadenie takéhoto vecného bremena za disproportčné vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovia ani graficky neznázorňovali, v akom rozsahu chcú vykonávať vecné bremeno k predmetnej prípojke a kto z nich by mal oprávnenie do takejto prípojky zasahovať.

28. Súd sa v rámci dokazovania oboznámil aj s týmito novopripojenými listinami a prihliadal aj na výsledky predtým vykonaného dokazovania.

29. Aj pre rozhodnutie o tomto nároku žalobcu, teda o vydržaní práva prístupu k vodovodnej prípojke bola pre súd rozhodujúca časť dôkazov, ktoré boli podkladom pre rozsudok zo dňa 25.5.2018.

30. Z výpisu LV č. XXXX pre kat. úz. P. bolo nesporne preukázané, že žalobcovia sú pôvodnými vlastníkmi, alebo právnymi nástupcami pôvodných vlastníkov bytov v bytovom dome „T. X. X-X“ Č.. X.. XXXX, ktorý je postavený na KN parc. č. 1392/22, pričom pôvodní vlastníci bytov v bytovom dome sú

bývalými pracovníkmi Okresného stavebného bytového družstva a neskôr právneho nástupcu tohto zaniknutého podniku obchodnej spoločnosti Stavmart, a.s., so sídlom v Martine.

31. Obchodná spoločnosť Stavmart, a.s. odpredávala svojim zamestnancom, ako pôvodným prvým nájomcom spomínaných bytov, byty v danom obytnom dome v rokoch 1994 - 1995. Žalobcovia zhodne tvrdili a táto skutočnosť nebola vyvrátená a žalovaným ani rozporovaná (a teda pre súd bola nesporná), že ich zmluvy o prevode vlastníctva bytu mali zhodný obsah až na označenie jednotlivých bytov ako mala zmluva o prevode vlastníctva bytu, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Martin pod V 1946/1994.

32. S obsahom tejto zmluvy sa súd oboznámil potom, čo na návrh žalovaného bola fotokópia vkladového spisu vyžiadaná z Katastrálneho odboru, Okresného úradu Martin a je zrejmé, že predmetom zmluvy bol prevod vlastníctva bytu v bytovom dome vyššie uvedeného súpisného čísla a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na pozemku, parc. č. 1392/22 - zastavaná plocha o výmere 742 m², na ktorom je dom postavený a spoluvlastnícky podiel k pozemku, KN parc. č. 1392/33 - zastavaná plocha o výmere 1282 m², ktorý prináleží k domu. Teda predmetom prevodu bol vždy byt, spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k zastavanému pozemku, ale aj spoluvlastnícky podiel k príľahlému pozemku (KN parc. č. 1392/33). Medzi spoločné zariadenia domu patrí práčovňa, sušiareň, kočíkareň, spoločná televízna anténa, hromozvody, komíny, mangľovňa, vodovodné, teplotné, kanalizačné, elektrické a plynové domové prípojky a to aj v prípade, ak sú umiestnené mimo domu a slúžia výlučne domu, v ktorom je prevádzkaný byt umiestnený.

33. V čase prevodu vlastníctva bytu zmluva o výkone správy bola uzavretá s obchodnou spoločnosťou Stavmart, a.s., so sídlom v Martine ako správcou (č.l. 203 - 210).

34. Z čiastočného výpisu z LV č. XXXX a LV č. XXXX pre kat. úz. P. súd zistil, že žalovaný je vlastníkom KN parc. č. 1392/1 o výmere 1211 m² - zastavané plochy a nádvoria a to na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2651/08 zo dňa 9.7.2008 a je tiež vlastníkom pozemku, KN parc. č. 1392/31 o výmere 698 m² - zastavané plochy a nádvoria, ktorú nadobudol dvomi kúpami a to na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2319/08 zo dňa 29.6.2008 a kúpnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 1022/10 zo dňa 12.4.2010.

35. Medzi stranami bolo nesporné, že žalovaný kúpil tieto pozemky vlastnícky v prospech neho zapísané na vyššie uvedených výpisoch z listu vlastníctva pre kat. úz. P. od obchodnej spoločnosti Stavmart, a.s., so sídlom v Martine.

36. Medzi stranami bolo nesporné a táto skutočnosť bola preukázaná aj územným rozhodnutím, kolaudačným rozhodnutím a stavebným povolením, ktoré boli vydávané v rokoch 1975 - 1978, že investorom predmetného bytového domu bol Okresný stavebný podnik v Martine, ktorý bol právnym predchodcom obchodnej spoločnosti Stavmart, a.s., so sídlom v Martine.

37. Podľa územného rozhodnutia stavba 32-bytovej jednotky mala byť umiestnená na pozemkoch EN v kat. úz. P. a to na parc. č. 1392, 1391/1 a ďalších.

38. Už z predchádzajúceho dokazovania bolo zrejmé, že bytový dom žalobcov bol kolaudovaný v roku 1978, pričom podľa súhrnného riešenia stavby, ktoré bolo súčasťou predtým predloženej projektovej dokumentácie, pôvodný vlastník a stavebník - Okresný stavebný podnik Martin, realizoval výstavbu 32-bytovej jednotky pre svojich zamestnancov a pokiaľ ide o technickú vybavenosť predmetného bytového domu, stavba ráta s vodovodnou prípojkou, kanalizačnou prípojkou atď.. Technická správa riešila zásobovanie pitnou vodou z verejného vodovodu, vnútornú kanalizáciu zaústenú do verejnej kanalizácie.

39. Už vo svojom prvom rozsudku zo dňa 25.5.2018 súd konštatoval, že nie je možné vyhovieť tej časti žaloby, kde sa žalobcovia pôvodne domáhali určenia, že vydržali právo užívania prípojok, medzi iným aj vodovodnej prípojky, nakoľko užívacie právo žalobcov ako vlastníkov bytov a spoluvlastníkov spoločných častí a zariadení domu, ku ktorým patrí aj vodovodná prípojka, je odvodené od ich spoluvlastníctva. Inak je to s prístupom k samotnej vodovodnej prípojke. Na rozdiel od predchádzajúcej často konania súd totiž naposledy pripojeným vyjadrením Turčianskej vodárenskej spoločnosti, ale aj SPP - Distribúcia, a.s., zistil, že na predmetnom pozemku žalovaného a to KNC parc. č. 1392/31, sa nachádza len vodovodná

šachta a vodovodná prípojka prechádzajúca cez parc. č. 1392/31 k parcele č. 1392/22, na ktorej je postavený bytový dom, pričom z časti prechádza aj po parcele vo vlastníctve žalobcov a to KNC parc. č. 1392/33.

40. Vodovodnú prípojku definuje Zákon č. 442/2002 Z.z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách.

41. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona vodovodná prípojka je úsek potrubia spájajúci rozvážiaciu vetvu verejnej vodovodnej siete s vnútorným vodovodom nehnuteľnosti, alebo objektu okrem meradla, ak je osadené. Vodovodná prípojka sa spravidla pripája na verejný vodovod navŕtavacím pásom s uzáverom. Pripojenie na rozvážiaciu vetvu s uzáverom je súčasťou verejného vodovodu. Vodovodnou prípojkou sa privádza voda z verejného vodovodu do nehnuteľnosti, alebo do objektu, ktorá je napojená na verejný vodovod. Vodovodná prípojka je vodnou stavbou podľa osobitného predpisu.

42. Podľa § 4 ods. 11 citovaného zákona meradlo umiestnené na vodovodnej prípojke je príslušenstvom verejného vodovodu.

43. Nároky žalobcov súd opätovne posudzoval podľa ust. § 151n a nasl. Obč. zákonníka, ktoré upravujú inštitút vecných bremien a podľa ust. § 134 Obč. zákonníka, ktorý upravuje inštitút držby.

44. Podľa § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti alebo patria určitej osobe.

45. Podľa § 151n ods. 2 Občianskeho zákonníka vecné bremená spojené s vlastníctvom nehnuteľností prechádzajú z vlastníctvom vecí na nadobúdateľa.

46. Podľa § 151n ods. 3 Občianskeho zákonníka, pokiaľ sa účastníci nedohodli inak je ten kto je na základe práva zodpovedajúceho k vecnému bremenu oprávnený užívať cudziu vec, je povinný znášať primerané náklady na jej zachovanie a opravy; ak však vec užíva aj jej vlastník, je povinný tieto náklady znášať podľa miery spoluúčasti.

47. Podľa § 151o ods. 1 Občianskeho zákonníka vecné bremená vznikajú písomnou zmluvou na základe závetu v spojení s výsledkami konania v dedičstve, schválenou dohodou dedičov, rozhodnutím príslušného orgánu alebo zo zákona. Práva zodpovedajúce vecnému bremenu možno nadobudnúť tiež výkonom práva (vydržaním); ustanovenia § 134 tu platia obdobne. Na nadobudnutie práv a zodpovedajúceho vecným bremenám je potrebný vklad do katastra nehnuteľností.

48. Vecné bremená patria do skupiny vecných práv k cudzím veciam a spočívajú v obmedzení vlastníka nehnuteľností (v tomto prípade mal byť ním žalovaný) buď za účelom prospešnejšieho využitia nehnuteľností, alebo konkrétneho vlastníka, alebo v prospech určitej konkrétnej fyzickej, alebo právnickej osoby. Vlastník nehnuteľností, ktorý je obmedzený, je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať, alebo niečo konať. V zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 Občianskeho zákonníka, môžu vecné bremená vzniknúť tiež výkonom práva, čiže vydržaním za splnenia podmienok v ustanovení v § 134 Občianskeho zákonníka. Vydržanie je jedným zo spôsobom nadobudnutia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a tieto práva prechádzajú na nadobúdateľa len čo boli splnené podmienky vydržania.

49. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou, alebo kto vykonáva právo pre seba.

50. Podľa § 129 ods. 2 Občianskeho zákonníka držať možno veci ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý, alebo opätovný výkon.

51. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec, alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

52. Inštitút vydržania potom upravuje ustanovenie § 134 Občianskeho zákonníka.

53. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu 10 rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

54. Podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu, alebo zákonom určených právnických osôb.

55. Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa ods. 1 sa započíta aj doba, po ktorú má vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

56. Podľa § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka pre začiatok a trvanie doby podľa ods. 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

57. Z ustanovení § 129, § 130 a § 134 možno vyvodit', že podmienkami vydržania práva zodpovedajúceho bremena sú:

a) subjekt práva vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu pre seba a so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný, že mu toto právo patrí

b) právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa vykonáva nepretržite po dobu 10 rokov

c) do 10-ročnej doby sa započíta i doba, po ktorú právny predchodca držiteľa práva vykonával práva zodpovedajúce vecnému bremenu

d) na plynutie vydržacej doby sa primerane použijú predpisy o premlčaní

e) vydržaním nemožno nadobudnúť právo zodpovedajúceho vecnému bremenu k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb.

58. Základnou podmienkou je vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu je oprávnená držba tohto práva. Držiteľ musí byť, teda so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že vykonáva právo zodpovedajúce vecnému bremenu. K vydržaniu nestačí správanie, ktoré by mohlo byť obsahom takéhoto práva, napr. prechádzanie cez cudzí pozemok; ak má viesť takéto správanie k vydržaniu, musí byť využívané ako právo a ten, kto sa takto správa, musí byť so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že je subjektom vykonávaného práva a, že toto právo vykonáva pre seba. Navyše dobromyseľný držiteľ práva zodpovedajúceho vecnému bremenu musí byť presvedčený, že jeho právu korešponduje povinnosť vlastníka danej nehnuteľnosti strpieť jeho správanie spočívajúce v užívaní cudzieho pozemku. Skutočnosť, že právny subjekt užíva cudziu vec so súhlasom jej vlastníka, hoci aj dlhú dobu, nemusí ešte sama o sebe viesť k záveru, že tento subjekt je oprávneným držiteľom. Na úspech žaloby vo veci vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu nestačí preukázať, že niekto chodí po stanovenú vydržaciú dobu cez cudzí pozemok. Cez cudzí pozemok možno prechádzať na základe rôznych právnych dôvodov, napr. na základe záväzkového vzťahu alebo môže ísť o užívanie cudzieho pozemku ako účelovej komunikácie. Skutočnosť, že sa niekto správal spôsobom, ktorým naplní možným obsah práv zodpovedajúceho k vecnému bremenu, napr. prechádzať cez cudzí pozemok ešte neznamena, že je držiteľom vecného práva. Taký držiteľ je len ten, kto so zreteľom na všetky okolnosti dobrej viere, že má právo zodpovedajúce vecnému bremenu patrí. Obvykle to bude ten, kto vykonáva právo na základe právneho titulu, ktorý je neplatný, pričom oprávnený držiteľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti o neplatnosti, resp. o skutočnostiach ich spôsobujúcich, nevie a nemusí vedieť. Môže ísť tiež o prípad tzv. domnelého právneho dôvodu držby, kedy tu titul vôbec nie je, ale držiteľ práva je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu taký titul je.

59. Účinky vydržania nastávajú priamo zo zákona a po uplynutí vydržacej doby sa oprávnená držba zmení na právo zodpovedajúceho vecnému bremenu a vlastníkovi dotknutej nehnuteľnosti súčasne vzniká povinnosť z vecného bremena.

60. Do katastra nehnuteľností sa právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním zapisuje záznamom na základe listín, napr.: rozhodnutia súdu.

61. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že obchodná spoločnosť Stavmart, a.s. začala odpredávať byty na Stavbárskej ulici v Martine v spornom bytovom dome v rokoch 1994 až v rokoch 1996. Nebolo preukázané, že by niektorý zo žalobcov, resp. jeho právny predchodca, originálne uzavrel zmluvu o prevode vlastníctva bytu v období kratšom ako 10 rokov predtým, ako sa stal vlastníkom KN C parc. č. 1392/1 a KN C parc. č. 1392/31 žalovaný. Teda minimálne 10 rokov neboli žalobcovia a ich právni predchodcovia vo výkone v žalobe opísaných práv rušení.

62. Z dokazovania vyplynulo, že na kritickom pozemku žalovaného sa nachádza vodovodná prípojka, súčasťou ktorej je vodovodná šachta, v ktorej je umiestnené meradlo, teda vo vodovodnej šachte je z časti umiestnené potrubie vodovodnej prípojky, patriacej do spoluvlastníctva žalobcov a časť potrubia verejného vodovodu ukončeného meradlom, ktoré je príslušenstvom verejného vodovodu. Z potvrdenia Turčianskej vodárenskej spoločnosti, a.s., so sídlom v Martine, zo dňa 23.11.2015, ktoré pôvodne pripojila žalujúca strana, bolo zistené, že vodomer pre odberné miesto č. XXXXXXXX, teda pre bytový dom X.Á. XXXX/X, X, X, X, je umiestnený vo vodovodnej šachte, ktorá sa nachádza na KNC parc. č. 1392/31 v kat. úz. P.. Podľa zákresu, ktoré naposledy pripojila Turčianska vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom v Martine, vodovodná prípojka je vyznačená zelenou prerušovanou čiarou a vedie cez parcelu žalobcu č. 1392/31 z vodovodnej šachty cez KNC parc. č. 1392/33 do bytového domu postaveného na KNC parc. č. 1392/22.

63. Súd nezmenil svoje presvedčenie, ktoré vyslovil už v pôvodnom rozsudku, že vzhľadom na formuláciu zmlúv o prevode vlastníctva bytov ohľadne spoločných zariadení, ku ktorým patrí aj vodovodná prípojka do bytového domu, mali pôvodní nadobúdatelia bytov v 90-tych rokoch minulého storočia, ktoré predtým boli nájomcami bytov, aj pri bežnej opatrnosti právo dôvodne predpokladať, že vzhľadom na existenciu spoluvlastníctva k týmto prípojkám, teda aj k vodovodnej prípojke, z ktorého obsahu spoluvlastníckeho práva vyplýva aj povinnosť udržiavať, užívať, opravovať predmetnú vodovodnú prípojku a pod., im právom patrí aj právo prístupu k takto položenému vodovodnej prípojke, ukončenej vodovodnou šachtou, do ktorej vyúsťuje vodovodná prípojka, je v nej osadené meradlo, ktoré je potom príslušenstvom verejného vodovodu, ktorý prechádza rovnako cez dotknutú parcelu žalovaného, vchádza do vodomernej šachty, v nej je ukončený meradlom, ktorý sa potom napája na potrubie vodovodnej prípojky. Preto je súd toho názoru, že od prvej polovice 90-tych rokov minulého storočia sú pôvodní majitelia bytov a ich právni nástupcovia po dobu dlhšiu než 10 rokov, dobromyseľní, že im výkon práva prístupu k takémuto spoločnému zariadeniu, ktorým je vodovodná prípojka, ktorá je vlastne potrubím vyúsťujúcim do vodovodnej šachty, kde sa napája na verejný vodovod, právom patrí.

64. Preto súd skonštatoval, že žalobcovia dobromyseľne po dobu dlhšiu ako 10 rokov, resp. právni predchodcovia niektorých žalobcov boli dobromyseľní v tom, že im prístup k vodovodnej prípojke patrí a to aj cez pozemok, ktorý v ich spoluvlastníctve nebol.

65. Súd preto rozhodol tak, že žalobcovia vydržali právo prístupu k vodovodnej prípojke, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

66. O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p.. Každá zo strán bola v istej časti uplatňovaných nárokov úspešná, ale aj neúspešná a to vzhľadom aj na rozhodovanie súdu prvým rozsudkom zo dňa 25.5.2018 a navyše ani jedna z procesných strán nebola celkom úspešná v odvolacom konaní. Súd preto v záujme spravodlivého usporiadania nárokov medzi stranami sporu rozhodol tak, že ani jedna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.